

בתי המשפט

א 020626/02

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 16/05/2004

בפני: כב' השופט א. אליקים

בעניין:

1. חוסין גאלב
2. חוסין סמר
3. חוסין מנאר
4. חוסין מחפוזה
ע"י ב"כ עו"ד עלי עאדל

התובע/ת/ים

נגד

1. יוניטל תיירות ותעופה בע"מ
2. ב.ס. טורס בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אפשטיין חוה
2. עראבי זיאד

הנתבע/ת/ים

פסק דין

מבוא ותמצית טענות הצדדים

1. התובעים בני משפחה אחת רכשו באמצעות הנתבעת מס' 2 -סוכנות נסיעות, חבילת תיור כהגדרתה בחוק (והמכונה בשפת העם "חבילת נופש") המאורגנת ע"י הנתבעת מס' 1. חבילת התיור כללה בין השאר טיסה מישראל לטורקיה ובחזרה.
2. לאחר עלית התובעים למטוס בדרכם חזרה לישראל, פנתה הדיילת לתובעת מס' 2 וביקשה ממנה לרדת מהמטוס בשל היותה בהריון. קב"ט המטוס בקש לראות אישור רפואי המתיר לתובעת מס' 2 לטוס ומשלא הוצג לו אישור כאמור נאלצו התובעים לרדת מהמטוס.
3. התובעת מס' 2 פנתה לבית חולים מקומי הצטיידה באישור רפואי וחזרה לישראל עם בני משפחתה לאחר רכישת כרטיסים בחברת TURKISH AIRLINES.
4. התובעים תובעים פיצוי בסך 40,000 ש"ח מתוכו \$934 בגין הכרטיסים שרכשו במיוחד, \$80 בגין הבדיקה הרפואית, \$ 50 עבור הוצאות נסיעה והיתרה בגין עוגמת נפש.

בתי המשפט

א 020626/02

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 16/05/2004

בפני: כב' השופט א. אליקים

5. הנתבעת מס' 1 מארגנת חבילת התיור בקשה לדחות התביעה בשל התיישנות אך בדיון המקדמי חזרה בה מטענתה. הנתבעת מס' 1 בקשה לדחות התביעה בשל העדר יריבות שכן לטענתה היא פעלה לפי המידע שניתן לה ע"י הנתבעת מס' 2 שלא כלל כל מידע בדבר מצב הריונה של התובעת והנתבעת מס' 1 טוענת כי סיפקה את השירות המבקש בהתאם להזמנה לרבות כרטיסי טיסה מתאימים. הנתבעת מס' 1 העלתה שאלות נוספות בהגנתה ובין השאר טענה כי התובעים מסתירים מבית המשפט באיזה חודש להריונה היתה התובעת. הנתבעת מס' 1 שלחה הודעת צד ג' כנגד הנתבעת מס' 2.

6. הנתבעת מס' 2 סוכנת הנסיעות מבקשת לראותה כמתווכת בלבד. בהגנתה טענה כי התובעים קבלו את השרות הטוב ביותר וכי אין לנתבעת מס' 2 שליטה על הנוהלים הקיימים במטוס ובמיוחד לא יכלה לעשות דבר כאשר התובעים לא יידעו את הנתבעת מס' 2 בדבר הריונה של התובעת מס' 2.

7. בישיבת קדם המשפט הודיע ב"כ התובעים "אנו לא טענו שמישהו מהנתבעות ידע על העובדה כי התובעת היתה בהריון. האחריות מקורה בזהירות כללית". בעקבות הצהרתו זו הסכימו הצדדים כי יינתן פסק הדין מנומק בהתאם לסיכומים בכתב שיוגשו על ידם וכך נעשה.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בכתבי הטענות ובסיכומי הצדדים הנני סבור כי דין התביעה להדחות.

9. אקדים ואומר כי הארוע שבגיניו הוגשה התביעה- הורדת התובעת ממטוס לפני הטיסה ולאחר שהיא כבר ירדה בו, יוצר חזית ישירה בין התובעת לבין המוביל האווירי. התובעים בחרו משום מה שלא לתבוע את המוביל אלא את סוכן הנסיעות ומארגן חבילת התיור, בבחינת "חיפוש האבידה מתחת לפנס" אלא שכידוע הפתרון הקל אינו בהכרח הפתרון הנכון. בדרך פעולה זו השמיטה התובעת את הבסיס העיקרי לתביעתה ולתלונותיה וכל שנשאר לבחון האם סוכן הנסיעות שתפקידו להיות מתווך להספקת שרותים או מארגן חבילת התיור חרגו מהחובות המוטלות עליהם.

בתי המשפט

א 020626/02

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 16/05/2004

בפני: כב' השופט א. אליקים

10. התובעים הסכימו כבסיס לקביעת חובת הזהירות כי **הנתבעים לא ידעו כי התובעת בהריון**. משבחרה התובעים בדרך דיונית של סיכומים בכתב כאשר כתב התביעה הינו נעדר פרטים בנושא הרי שגם לא ניתן לקבוע כי הנתבעים או מי מהם היה צריך לדעת על עובדת התובעת בהריון. אין בכתב התביעה פרטים כגון: מי יצר הקשר עם סוכנות הנסיעות, האם התובעת היתה נוכחת באופן פיזי בעת הזמנת חבילת הנופש, באיזה חודש להריונה היתה התובעת, האם ניתן היה להבחין בכך בהתבוננות של צופה מהצד, מה נקבע באישור הרפואי אותו קבלה התובעת בטורקיה ואשר בגינו תובעים \$80, האם בעת שחזרה התובעת לישראל עם חברת התעופה הטורקית הותר לה לעלות למטוס רק כנגד הצגת האישור.

11. אוסיף ואומר, דרישה של מוביל אווירי לפיה על אשה בהריון בשלב מתקדם להריונה לטוס רק לאחר קבלת אישור רפואי הינה דרישה סבירה וראויה ולמעשה התובעים אינם מלינים כנגד כך. לפי הנתונים שהציגה הנתבעת מס' 2 בסיכומיה-על פי אמנת ורשה הדרישה היא מיידתית ועל נוסעת הנמצאת בחודש התשיעי להריונה (מעל 36 שבועות) להציג אישור רפואי מתאים.

12. אין ספק כי קיימת חובת זהירות מושגית בין נותן ומספק שרותים לבין מקבלם אלא שחובת הזהירות הזו אינה יוצרת אחריות מוחלטת.

13. כשמאשרת התובעת כי לא יידעה את הנתבעות בדבר היותה בהריון, הרי שקיומה של חובת זהירות ספציפית תקבע בהתאם לשאלה על מי החובה לספק את המידע. האם על הנוסעת אשר נמצאת בהריון ליידע את נותן השרות על כך או שמא חובה על נותן השרות כבענין שבשגרה ליידע כל נוסעת בדבר הצורך בהשגת אישור רפואי למקרה שבו יתברר כי הנוסעת בהריון (מעל 36 שבועות).

14. ניתן ללמוד על היקף ומהות המידע שעל סוכנות הנסיעות לספק מעיון בתקנות שירותי תיירות (חובת גילוי נאות), התשס"ג-2003. תקנה 3 לתקנות קובעת את "פרטי המידע שחובה על סוכנות נסיעות לגלותם". נתונים כגון: "א) מקומות הלינה, שמותיהם, וכן

בתי המשפט

א 020626/02

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 16/05/2004

בפני: כב' השופט א. אליקים

דירוגם או רמתם, מעניהם וכן מספרי הטלפון שלהם; (ב) מסלולי טיול ואתרי ביקור; (ג) אמצעי תחבורה בישראל ובחוץ לארץ, לרבות טיסות פנים ואמצעי תחבורה יבשתיים או ימיים, וכן זהות המוביל או המארגן בטיסות לרבות טיסות שכר; (ד) מספר הארוחות בכל יום; (ה) התנאים והמועדים שבהם רשאית סוכנות הנסיעות לבטל את חבילת התיור" וכן נתונים בדבר המחיר ותנאי התשלום.

15. לדעתי חובה על נוסעת הנזקקת לשרותי טיסה ליידע את נותן השרות באמצעותו נרכש כרטיס הטיסה על עובדת היותה בהריון בחודש מתקדם. הנני סבור כי בשל העובדה כי מדובר בטיסה אווירית אשר טומנת בחובה סיכון לנוסעת ולפרי בטנה בהתקיים תנאים מסוימים- הרי שיש לראות חובה זו כדומה לחובת מבוטח שחייב ליידע את המבטח בדבר סיכון אפשרי. חובה זו תועבר לכתפי נותן השרות רק עם במהלך ההתקשרות היה עליו לדעת על ההריון, כגון בשל אמירות או מצגים שנעשו בטרם ההזמנה. משבחרו התובעים להסתיר את עובדת ההריון - גם אם בתום לב- הרי שאין לתובעת אלא להלין כנגד עצמה בשל העובדה כי נאלצה לקיים את דרישות המוביל האווירי, דהיינו להמציא אישור רפואי.

16. הנתונים הספציפיים לא הוצגו כאמור בתיק זה, לכן לא ניתן לדעת מדוע בטיסה מישראל לא הבחינו נציגי המוביל במצב הריונה של התובעת (או שמא הבחינו ולא ייחסו לכך חשיבות) ואין גם מידע מה גרם להעלאת הנושא ע"י הדיילת בעת הטיסה בחזרה- עד כדי הורדת התובעת מהמטוס. לא הוצגו ראיות בשאלה האם הדיילת דרשה אישור סתמי, מה אמרה בדיוק התובעת לענין מצב הריונה לאנשי צוות המטוס.

17. לראשונה בסיכומיו בחר ב"כ התובעים לספק נתונים עובדתיים שלא היוו חלק מהתביעה ולאור עמדת הנתבעים בסיכומיהם לא אתיר הרחבת חזית ולא אקבע מימצא על פיהם. למעלה מן הצורך אוסיף כי ב"כ התובעים מציין בסיכומיו כי התובעת מס' 2 היתה בחודש השישי להריונה מבלי שיוצג מסמך כלשהי לתמיכה בכך, (האישור הרפואי שניתן לתובעת בטורקיה צורף לראשונה לסיכומים אלא שהוא כתוב בשפה הטורקית. מאחר והנתבעת מס' 2 בסיכומיה מצטטת בסיכומיה את הסעיף המתאים מאמנת ורשה 1929 לפיו עד תום החודש השמיני (שבוע 36) אין צורך באישור מיוחד כך שגם מסיבה זו לא הוכחה אחריות

בתי המשפט

א 020626/02

בית משפט השלום חיפה

תאריך: 16/05/2004

בפני: כב' השופט א. אליקים

כנגד התובעים ואם העובדות הנטענות בסיכומים נכונות- הכתובת לטענות התובעת היא המוביל האוירי.

18. ב"כ התובעים בסיכומיו מנסה לטעון לקיומה של חובת ספציפית בין השאר מניתוח סטיסטי לפיו קיימת סבירות של 50% כי לקוחות הנתבעת הן נשים והסבירות שחלק מהן בהריון הינה "סבירות בלתי מבוטלת". השאלה בתיק זה אינה שאלה של סבירות סטיסטית שאף היא נטענה באופן כללי אלא שאלה של חובה משפטית- וחובה כזו לא קיימת.

סיכום

19. התובעת היתה חייבת ליידע את סוכן הנסיעות בטרם הזמנת כרטיסי הטיסה כי היא נמצאת בהריון בחודש מתקדם, קל וחומר שהיה עליה לעשות כן כשהזמנת הכרטיס נעשתה לא על ידה ושלא בנוכחותה.

20. לא מצאתי כל אחריות על סוכנות הנסיעות הנתבעת מס' 2 או של משווקת חבילת התיור הנתבעת מס' 1.

21. הנני דוחה התביעה ומחייב התובעת לשלם לכל אחד מהנתבעים שכ"ט בסך 2,500 ש"ח בצרוף מע"מ ובצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד ליום התשלום בפועל.

22. בנסיבות אלו תמחק ההודעה לצד ג' ללא צו להוצאות.

ניתן היום כ"ה באייר, תשס"ד (16 במאי 2004)

המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים

אליקים אברהם, שופט